

GYŐRI LÁSZLÓ

Hajtogatás

*Nekem a hajtogatás,
a ruhaösszerakás
munka, de másra nézd,
ami ér, jobban emészt.*

*Az örök hajtogatás,
nem hitvány, puszta bogáncs,
szúrós, de nézd a fejét,
belátod, mennyire szép.*

*Volnék csak ügyes, okos,
bank ura, milliomos,
nem aki könyveiért
nem lát csak mennyei bért,*

*nem éri földi forint,
zoknit hát ő sodorint,
lenne csak pénze elég,
sodorná földi cseléd,*

*írna oly valamiről,
amitől járna elől,
de bűne újra kitör,
szívében régi a tör,*

*jobb tehát hagyni, legyen
a szívben az, ami benn
van a szívben, jöjjön a
régis hű tematika:*

*a napi kis cselekedet
árnyékán nőjön a szebb,
az érthető, fogható
valóság, a nagy való,*

*az örök realitás,
a vaskos kalamitás,
mely örökké visszatér,
mint kín és mint szenvedély.*

*Jöjjön a köznapi tett
festménye, járjon ecset:
kötélen lóg a ruha,
a vers, a rímek ura.*

*A rengeteg kötélre ült
illatos fehérneműt
karomba gyűjtöm, ma már
nincs padlás, fűzfa kosár.*

*A kazal akkora, hogy
szinte már földre potyog,
néha egy ruhadarab
olykor a fűbe harap,*

*egy fél zokni leesik,
majdnem hogy el is veszik,
lehajlok, úgy kutatom,
hol van a párja vajon?*

*Ha ejtek, én ejtek el,
de végül mind összekel,
jó is, mert páros a láb,
s két lábon áll a világ.*

*És jön a hajtogatás,
a terv, a válogatás,
a zokni a zoknihoz,
pirosboz áll a piros,*

*minden ősi mozdulat
mélyén ott jár a tudat,
lánc hozta, tőle finom
minden az ujjaimon.*

*Mintha volna tetszhalott,
de tud, bárha nem tudok,
öntudatlan jár a kéz,
észrevétlenül az ész.*

*A sok fiók ezalatt
úgy vár, nyílik, tátogat,
mint fészken a kismadár
várja anyját, jönne már,*

*csőre sárga és mohó,
hangja éhes, csipogó,
úgy várja az etetőt,
amint én is várom őt,*

*úgy várom azt, akié
a melltartó, kombiné.
Jöjjön, mert a sok ruha
kisimítva, lágy, puha,*

*szépség, rend és tisztaság
tölti el a friss szobát.
Kisimulva megjelent
örök ívével a rend.*

Khalkisz

*Mikor Homérosz, a vándorénekes,
városról városra járt,
egyszer Khalkiszba érkezett.
Khalkisz város volt Euboiában,
királya, Amphimadász, épp aznap halt meg,
amikor Homérosz a kapuhoz ért.*

*Hésziodoszt, a vándorénekest,
arra vitte ugyancsak a sorsa.
Ő egy nappal később érkezett.*

*Khalkiszban,
a kis kereskedelmi csomóponton
nem volt szokatlan egy-egy idegen.*

*Amphimadász fiát, Ganüktort,
a gyász komollyá tette.
És király volt már, egy földi ponté.
Gondja: halotti szertartást rendezni,
király apjához illőt.*

*Méltósággal fogadta őket,
s ültette jobb és bal felől.*

*Harmadik vándorénekesnek
érkezhetnék-e Khalkisz városába?*